Tibetansk Mastiff

Oprindelsesland: Tibet (Kina)

Protektion: FCI

Anvendelse: Selskabs- og vagthund

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Pinschere og schnauzere, Molosserracer, Schweiziske bjerg- og kvæghunde)
Sektion 2.2 (Molosserracer af bjergtype)
Uden brugsprøve

Kort historisk oversigt: Den Tibetanske Mastiff (Do Khyi) er en gammel arbejdsrace, der levede sammen med nomaderne i Himalaya-regionen. Racen var også en traditionel vagthund i de tibetanske klostre. Racen var kendt så langt tilbage som i Oldtiden og har siden været omgæret af stor mystik. Fra Aristoteles (384-322 f.kr.) og til Marco Polos berømte dagbog, der blev skrevet fra 1271, fortæller alle historiske optegnelser om en hund af usædvanlig styrke og imponerende optræden – såvel fysisk som psykisk. Dens gøen er beskrevet som en ganske særlig detalje for racen. Fortidens ledende kynologer - som Martin og Youatt, Megin, Beckmann, Siber så vel som Strebel og Bylandt - har indgående beskrevet den Tibetanske Mastiff. De var dybt fascinerede af dens oprindelse og funktion i den tibetanske kultur. Der var endog dem, der betragtede racen som stamfader til alle store bjerg- og mastiffracer. Den først kendte Tibetanske Mastiff, der kom til Vesten, var en han, der blev givet til Dronning Victoria af Lord Hardinge – Vicekonge af Indien – i 1847. Senere i 1880-erne tog Edward VII – dengang Prins af Wales – to Tibetanske Mastiffer med tilbage til England. Et tidligt registreret hvalpekuld blev født i 1898 i Berlin Zoo.



©M.Davidson, illustr. NKU Picture Library

Tibetansk Mastiff

Helhedsindtryk: Stærk, tung og velbygget med kraftige knogler. Imponerende med værdig og alvorlig fremtræden. Er en kombination af majestætisk styrke, robusthed og udholdenhed. Kan arbejde i alle klimatiske forhold. Racen udvikles sent. Tæverne er på toppen i en alder af 2-3 år. Hannerne skal være mindst 4 år, før de er færdigudviklede.

Vigtige proportioner: Længden af skallen målt fra nakkeknude til stop er den samme som fra stop til spidsen af næsen. Næsepartiet må være lidt kortere.

Kroppen er lidt længere end højden ved skulderkammen.

Temperament: Uafhængig og beskyttende. Indgyder respekt. Særdeles trofast og loyal over for sin familie og sit territorium

Hoved: Bredt, tungt og stærkt. Hos voksne dyr kan en rynke forekomme fra over øjnene og ned til mundvigen.

- Skalle: Stor, let rundet med udtalt nakkeknude
- Stop: Veldefineret
- Næse: Bred, så mørk som mulig – afhængig af pelsens farve. Godt åbne næsebor
- Næseparti: Ret bredt, godt udfyldt og dybt. Næsepartiet afsluttes kvadratisk.
- Læber: Veludviklede og dækker underkæben
- Kæber, bid: Kæberne er stærke med et perfekt, normalt og komplet saksebid – dvs. at fortænderne i overkæben tæt overlapper fortænderne i underkæben og er placeret vinkelret i kæben. Tangbid accepteres. Tandsættet skal nå godt tæt sammen.

Øjne: Af middel størrelse, ovale og let skråtstillede. De er ansat med god afstand. Enhver nuance af brunt i overensstemmelse med pelsfarven – jo mørkere jo bedre. Øjenranden ligger tæt til øjenæblet. Udtrykket er værdigt.

Ører: Middelstore, trekantede og hængende. De er ansat mellem overkanten af skallen og øjnene. De falder forover og ligger tæt til hovedet. De bæres fremad, når hunden er opmærksom. Ørelapperne er dækket af blødt, kort hår.

Hals: Stærk, muskuløs og buet. Der må ikke være for meget løs halshud. Halsen er dækket af en tyk udstående pelskrave – knap så udtalt hos tæver.

Krop: Stærk

- Ryg: Lige og muskuløs
- Kryds: Bredt og temmelig fladt
- Bryst: Temmelig dybt af moderat bredde. God ribbensbue så brystkassen bliver hjerteformet. Brystkassen når neden for albuerne.

Hale: Af middel længde og højt ansat i forlængelse af ryglinien. Når hunden er opmærksom eller i bevægelse bæres den let krøllet, højt over ryggen. Den er godt beklædt med lange hår.

Tibetansk Mastiff

Lemmer:

Forpart: Lige og velvinklet. Overalt dækket af tæt, hård pels

- Skuldre: Godt tilbagelagte og muskuløse
- Albuer: Hverken ind- eller udaddrejede
- Underarm: Lige med stærke knogler
- Mellemhånd: Stærk, let skråtstillet
- Forpoter: Temmelig store, runde og kompakte. Der er tæt behåring mellem de godt hvælvede tæer.

Bagpart: Stærk, muskuløs og velvinklet. Set bagfra er bagbenene parallelle.

- Overlår: Temmelig langt og stærkt med gode, hårde muskler, der dog ikke er for fremtrædende.
- Knæ: Velvinklede
- Mellemfod: Stærk med lavt ansat haseled. Ulvekløer kan forekomme, men kræves ikke.
- Bagpoter: Som forpoterne

Bevægelse: Stærk, men altid let og elastisk. Der er god rækkevidde og fremdrift. Ved høj fart øges tendensen til "single track". Gangen er sindig og rolig. Hunden kan med styrke og smidighed bevæge sig i varieret terræn.

Pels:

- Hårlag: Kvaliteten er af større betydning end mængden. Pelsen er hård og tyk med en tæt og uldagtig underpels. Om vinteren er underpelsen specielt tæt, mens den om sommeren er mere sparsom. Dækpelsen må ikke være for lang. Hanner har tydelig mere pels end tæver. Hårstråene er fine i strukturen – men hårde, lige og udstående. De må aldrig være silkeagtige, krøllede eller bølgede. På hals og skulder er pelsen særlig rigelig og ser ud som en krave. Halen er busket med lange hår. Bagbenene har tydelige "bukser" på overlåret.
- Farve: Varm sort med eller uden tan-markeringer. Blå med eller uden tan-markeringer. Gylden, fra varm fawn til dyb rød, zobel. Alle farverne skal være så rene som muligt. Tan-farven nuancerer fra varm kastanie til en lysere farvetone. En hvid plet på brystet er tilladt. Små hvide aftegn på poterne er acceptable. Tan-markeringerne findes over øjnene, på den nederste del af benene og på undersiden af halen. Tan-markeringer på næsepartiet og "brilleaftegn" rundt om øjnene tolereres.

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner 66 cm - minimum

Tæver 61 cm - minimum

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

Alvorlige fejl:

- Manglende kondition
- Hovedet let eller for rynket

- Løse læber
- For rigelig halshud
- Store og/eller lavt ansatte ører
- Lyse øjne eller et stirrende udtryk
- Svagt pigment – specielt på næsen
- Tøndeformede ribben
- Stramt rullet hale – båret over hoften
- Overvinklet eller for knapt vinklet bagpart
- Tydeligt hæmmede bevægelser
- Under minimumstørrelse – med en tolerance på 2 cm

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Underbid eller overbid
- Alle andre farver end de tidligere nævnte – f.eks. hvid, creme, grå, brun (leverfarvet), lilla, brindle og brogede.

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker hundens sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl.

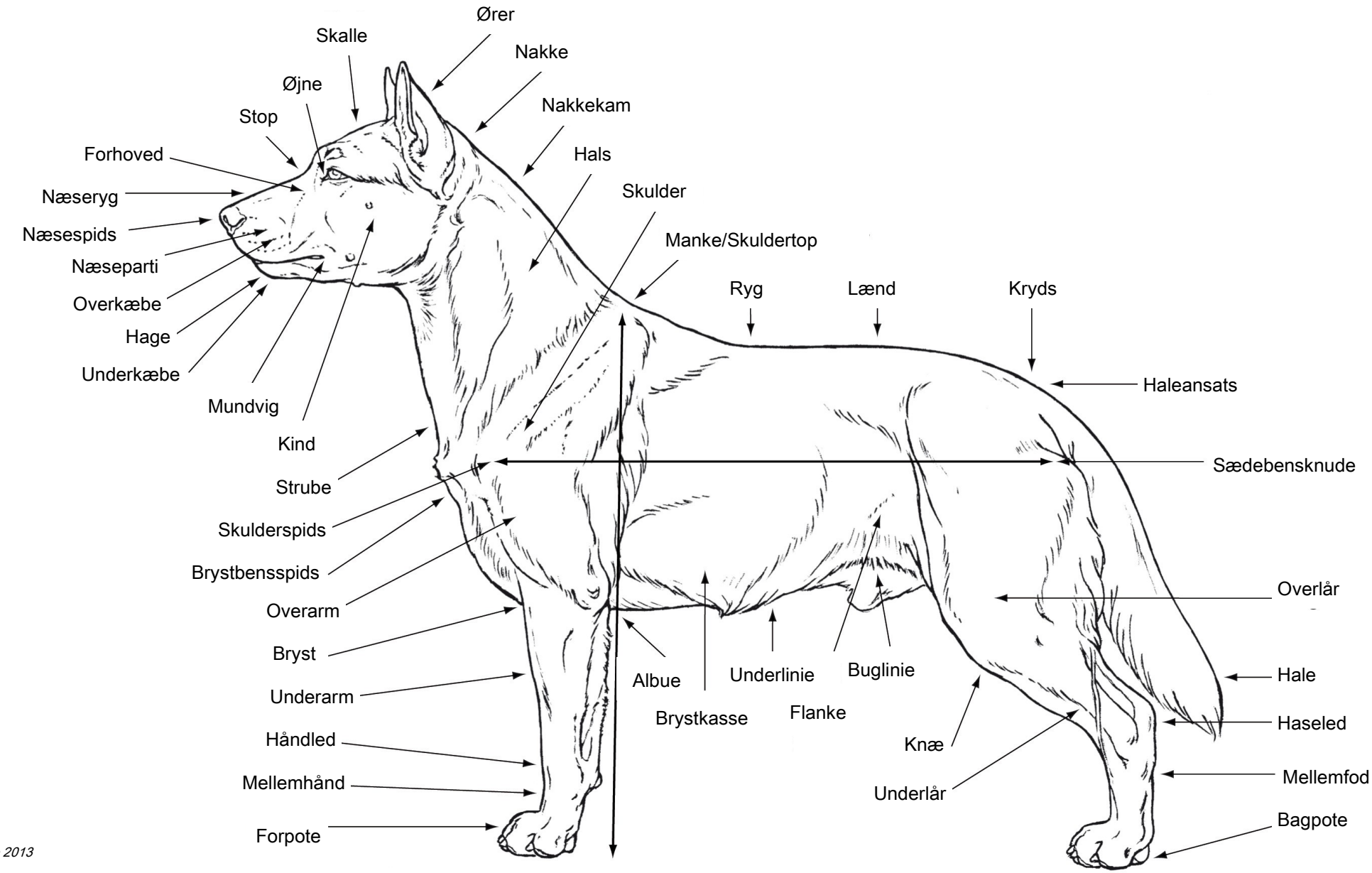
Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI d. 24.06.2015

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité AUGUST 2021

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i MARTS 2015 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk



Bystrup 2013